នស/រកម/០៧០៧/០១៧

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីគយ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៦ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្ដីពី

គយ

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL

1/45

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.–

គោលបំណងនៃច្បាប់នេះគឺ :

-ផ្តល់សិទ្ធិគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ ប្រមូលពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗលើទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល

-ផ្តល់សិទ្ធិដាក់បទប្បញ្ញត្តិលើការធ្វើចរាចរ ការធ្វើសន្និធិ និងការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់នៃទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល

-ជំរុញការបង្ការ និងបង្ក្រាបអំពើល្មើស និងអំពើរត់ពន្ធ

-ចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-ជំរុញនូវការអនុវត្តតាមស្តង់ដាអន្តរជាតិ និងការអនុវត្តល្អប្រសើរដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការត្រួតពិនិត្យគយ និងការសម្រួលពាណិជ្ជកម្ម ។

ទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករជាស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ស្ថាប័ននេះស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២.–

ដែនគយមាន ដែនដី ដែនទឹក ដែនអាកាស និងកោះនានានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានសិទ្ធិបង្កើតតំបន់រួចពន្ធនានា ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការអនុវត្តទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនូវនីតិវិធីគយ ។

មាត្រា ៣.–

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្ត :

-ដូចគ្នានៅក្នុងដែនគយទាំងមូល

-ស្មើភាពដោយឥតយោគយល់ចំពោះបុគ្គលណាឡើយ

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

3/45

-ដោយពុំមានផ្តល់នូវអភ័យឯកសិទ្ធិ ឬ ឱ្យរួចផុតពីការអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ ចំពោះទំនិញនាំចេញ និងនាំចូល ដោយក្នុងនាមរដ្ឋ ។

មាត្រា ៤.-

ប្រតិបត្តិការគយត្រូវប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដែនគយទាំងមូល រាប់បញ្ចូលទាំងវង់អំណាចគយតាមបណ្តោយព្រំដែនគោក និងតំបន់ឆ្នេរ ក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

វង់អំណាចគយមានមណ្ឌលសមុទ្រ និងមណ្ឌលដីគោក :

ក-មណ្ឌលសមុទ្រមានព្រំដែនពីឆ្នេរទៅក្រៅចម្ងាយម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ ។

ខ-មណ្ឌលដីគោកលាតសន្ធឹង :

-ពីឆ្នេរសមុទ្រចូលមកក្នុងចម្ងាយម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ ព្រមទាំងដីចម្ងាយម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ ពីមាត់ទន្លេ មាត់ស្ទឹង មាត់ព្រែក ដែលហូរចាក់ទៅសមុទ្រមកទល់នឹងការិយាល័យគយនៅដើមគេបង្អស់ គិតពីសមុទ្រមក និងរង្វង់ម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រជុំវិញការិយាល័យនេះ ។

-តាមព្រំដែនគោកចូលមកខាងក្នុងចម្ងាយម្ភៃ(២០) គីឡូម៉ែត្រ ។

ដើម្បីឱ្យងាយស្រួលដល់ការបង្ក្រាបបទល្មើស រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញ-វត្ថុ អាចចេញប្រកាស :

ក-ពង្រីកជម្រៅមណ្ឌលដីគោករហូតដល់ហុកសិប (៦០) គីឡូម៉ែត្រ សម្រាប់ទីកន្លែង និងរយៈពេលកំណត់មួយ ។

ខ-កំណត់វង់អំណាចគយរហូតដល់បី (៣)គីឡូម៉ែត្រ ជុំវិញការិយាល័យគយដែលមិនស្ថិតក្នុងវង់អំណាចដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ កថាខណ្ឌទី ២ និងវាក្យខណ្ឌ ក កថាខណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រានេះ ។

ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា នេះក៏ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលអាចចេញអនុក្រឹត្យ :

ក-ចាត់តាំងឱ្យមន្ត្រីគយអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន ដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ នៅក្រៅដែនគយ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានបដិការ និង អនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀង

4/45

អន្តរជាតិ សន្ធិសញ្ញា ឬ អនុសញ្ញាដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចូលរួម ។

ខ-អនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីគយនៃប្រទេសជិតខាងអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន ដូចមានចែង នៅក្នុងច្បាប់របស់ប្រទេសទាំងនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការនាំចូល និងនាំចេញទំនិញ នៅក្នុងដែនគយ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានបដិការ និង អនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរ-ជាតិ សន្ធិសញ្ញា ឬ អនុសញ្ញាដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចូលរួម ។

ទម្រង់ការគយអាចនឹងបំពេញបានតែក្នុងការិយាល័យគយ លើកលែងតែមានការកំណត់ដោយឡែក ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់ការបង្កើត កិច្ចដំណើរការ និងការលុបចោលការិយាល័យគយ ។

ពេលម៉ោងធ្វើការរបស់ការិយាល័យគយ ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបិទផ្សាយនៅតាមការិយាល័យគយនីមួយៗ ។

មាត្រា ៥.-

ទំនិញនាំចេញ ឬនាំចូលទាំងអស់ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ទំនិញទាំងឡាយដែលចូលមកក្នុង ឬ ចេញពីដែនគយ ត្រូវជាប់ពន្ធនាំចូល ឬ នាំចេញ និងអាករ ដូចមានចែងក្នុងតារាងពន្ធគយ ។ បែបបទស្តីពីការរៀបចំ និងការអនុវត្តតារាងពន្ធគយត្រូវចែងលំអិតនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

ក្នុងករណីមានពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ជាតិ រាប់បញ្ចូលទាំងករណីមានភាពអាសន្ន រាជរដ្ឋាភិបាលអាចចេញបញ្ជាឱ្យផ្អាកទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនូវពន្ធ និងអាករលើទំនិញសម្រាប់ជាតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ឬ ផ្អាកការនាំចេញ ឬ ការនាំចូលនូវទំនិញប្រភេទខ្លះ ។

មាត្រា ៦.-

ពន្ធគយអនុគ្រោះអាចផ្តល់ជូនបាន ប្រសិនបើមានចែងក្នុងការសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សន្ធិសញ្ញា ឬ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចូលរួម ។ ពន្ធគយអនុគ្រោះដែលចេញមកពីកាតព្វកិច្ចក្រោមការសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សន្ធិសញ្ញា ឬ អនុ-សញ្ញាអន្តរជាតិទាំងនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

5/45

មាត្រា ៧.–

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់បានដោយអនុក្រឹត្យចាត់វិធានការចាំបាច់នានារាប់បញ្ចូលទាំងការដំឡើងអត្រាពន្ធ ដើម្បីការពារផលិតករកម្ពុជា នៅពេលដែលផលិតករក្នុងស្រុកត្រូវទទួលរងគ្រោះដោយកំណើននៃការនាំចូល ឬ ដោយឧបត្ថម្ភធនដែលបានផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសផ្សេងទៀត ចំពោះការនាំចេញផលិតផលរបស់ខ្លួនមកកម្ពុជា ឬ ដោយការលក់បង្ខូចថ្លៃទំនិញនៅលើទីផ្សារកម្ពុជា ។

មាត្រា ៨.–

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់បានដោយអនុក្រឹត្យនូវមុខទំនិញមួយចំនួនឱ្យជាប់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ កម្រិតកំណត់ក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌលើការនាំចេញ ឬ នាំចូលក្នុងគោលបំណងណាមួយដូចតទៅ :

-សន្តិសុខជាតិ

-សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងតាមស្តង់ដានៃសុភាវធម៌ និង សីលធម៌

-ការការពារសុខភាព និង ជីវិតមនុស្ស សត្វ ឬ រុក្ខជាតិ

-ការការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ដែលមានតម្លៃខាងសិល្បៈ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ បុរាណវត្ថុវិទ្យា

-ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ

-ការតម្រូវតាមបញ្ញត្តិនានានៃច្បាប់ណាមួយជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-ការបំពេញកាតព្វកិច្ចក្រោមធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ ។

ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើល្មើសនិងអំពើរត់ពន្ធ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសកំណត់នូវមុខទំនិញមានវេទយិតភាព ឬ ទំនិញដែលជាប់ពន្ធខ្ពស់ជាទំនិញកំណត់ពិសេស សម្រាប់គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ ហើយអាចកំណត់បន្ថែមលើការត្រួតពិនិត្យ និងការដាក់កម្រិតបានលើការដឹកជញ្ជូន ចរាចរ សន្និធិ និងការកាន់រក្សាទំនិញទាំងនេះ ។

មាត្រា ៩.–

លើកលែងតែបរិបទតម្រូវផ្សេងពីនេះ សម្រាប់គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ :

- **ពន្ធគិតតាមតម្លៃ “Ad Valorem duty”** គឺជាពន្ធដែលគណនាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃតម្លៃគិតពន្ធគយ ។

- **ពន្ធគិតតាមឯកតា** គឺជាពន្ធដែលគណនាផ្អែកតាមឯកតា ទម្ងន់ ចំណុះ ឬបរិមាណនៃទំនិញ ។

- **អណ្តាគារគយមានដែនកំណត់** គឺជាអគារ ទីកន្លែង ឬ ទីលានណាមួយដែលបំពេញគ្រប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលគយ សម្រាប់បម្រើដល់ការធ្វើសន្និធិ ការកែច្នៃ ការតាំងបង្ហាញសម្រាប់លក់ ឬ សម្រាប់គោលបំណងពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលទំនិញត្រូវព្យួរពន្ធ និងអាករ ជាបណ្តោះអាសន្ន ។

- **មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន** គឺជាជលយាន អាកាសយាន ឬ មធ្យោបាយផ្សេងទៀតដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ដឹកជញ្ជូនមនុស្ស ឬ ទំនិញ ។

- **ការគេចពន្ធ** គឺជាការនាំចេញ ឬ នាំចូលទំនិញនៅក្រៅការិយាល័យគយព្រមទាំងការបំពានលើបញ្ញត្តិច្បាប់ ឬ បទបញ្ជាដែលទាក់ទងដល់ការនាំចេញ ឬ នាំចូល ការកាន់កាប់ និងការដឹកជញ្ជូនទំនិញនៅក្នុងផ្ទៃនៃដែនគយ ។

- **ប្រទេសដើមកំណើត** គឺជាប្រទេសដែលទំនិញត្រូវបានផលិត ឬ កែច្នៃស្របតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលមានចែងសម្រាប់ជាគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់តារាងពន្ធគយ ស្របតាមការកម្រិតកំណត់លើបរិមាណ ឬ ករណីផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ។

- **គយ ឬ រដ្ឋបាលគយ** គឺសំដៅលើទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយរាប់បញ្ចូលមន្ត្រីគយដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តច្បាប់គយ ការប្រមូលពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗ ព្រមទាំងទទួលខុសត្រូវផងដែរក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ និង បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងការនាំចេញ ឬ នាំចូល ចរាចរ និង សន្និធិទំនិញ ។

- **ជើងសាគយ** គឺជាបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតតាមផ្លូវច្បាប់ ដើម្បីធ្វើ

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

7/45

អាជីវកម្មបំពេញបែបបទបញ្ចេញទំនិញពីគយដោយផ្ទាល់ជាមួយរដ្ឋបាលគយ ក្នុងនាមបុគ្គលផ្សេងទៀត ។

-**ការបំពេញបែបបទបញ្ចេញទំនិញពីគយ** គឺជាការបំពេញនូវទម្រង់ការគយចាំបាច់នានា ដើម្បីទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញអាចដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់បានក្នុងប្រទេស អាចឱ្យនាំចេញ ឬ ដាក់ក្រោមរបបគយមួយផ្សេងទៀតបាន ។

-**កន្លែងបំពេញបែបបទបញ្ចេញទំនិញពីគយ** គឺជាកន្លែងដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ការឃ្លាំមើលដោយរដ្ឋបាលគយ ។

-**ការត្រួតពិនិត្យគយ** គឺជានីតិវិធីដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលគយលើការដឹកជញ្ជូន ចរាចរ និងសន្និធិទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល ។

-**ប្រតិវេទន៍គយ** គឺជាសេចក្តីប្រកាសដែលធ្វើឡើង សម្រាប់គោលបំណងនៃការនាំចេញ ឬ នាំចូល តាមទម្រង់ និងរបៀបដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

- **ការពិនិត្យឆែកឆេររបស់គយ** គឺជាការធ្វើអធិការកិច្ចជារូបវ័ន្តលើទំនិញ ឬ ឯកសារដោយរដ្ឋបាលគយ ដើម្បីបញ្ជាក់យថាប្រភេទ ដើមកំណើត ល័ក្ខខ័ណ្ឌ បរិមាណ និងតម្លៃទំនិញ សមស្របតាមការប្រកាសនៅក្នុងប្រតិវេទន៍គយ ។

- **ទម្រង់ការគយ** គឺជាប្រតិបត្តិការដែលត្រូវអនុវត្តដោយបុគ្គលពាក់ព័ន្ធ និងដោយរដ្ឋបាលគយក្នុងគោលបំណងគោរពតាមច្បាប់នេះ និងច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលរដ្ឋបាលគយមានភារៈចាត់ចែងគ្រប់គ្រង និងអនុវត្ត ។

-**តំបន់ការផលិតកម្មមានដែនកំណត់ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គយ** គឺជារោងចក្រដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់គយ លើទំនិញនាំចូលដោយលើកលែងជាបណ្តោះអាសន្ននូវពន្ធ និងអាករនានា សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងដំណើរការផលិតកម្ម ។

- **ការិយាល័យគយ** គឺជាអង្គភាពរដ្ឋបាលគយដែលមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ ទម្រង់ការគយ អគារ ឬ ទីតាំងផ្សេងទៀតដែលទទួលការអនុញ្ញាតសម្រាប់គោលបំណងនៃបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់នេះ ។

- **មន្ត្រីគយ** គឺជាជនដែលបានទទួលសិទ្ធិក្នុងការចាត់ចែង គ្រប់គ្រង និងអនុវត្តច្បាប់នេះ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

8/45

- **តម្លៃគិតពន្ធគយ ឬ តម្លៃ** ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទំនិញនាំចូល គឺជាតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញទាំងនោះដែលត្រូវបានកំណត់ស្របតាមមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ។

- **ប្រតិវេទនករ** គឺជាបុគ្គលដែលធ្វើការប្រកាសដល់គយក្នុងនាមខ្លួនផ្ទាល់ ឬ ក្នុងនាមអ្នកដទៃ ។

- **ឯកសារ** គឺជាឯកសារតាមទម្រង់ណាមួយ ទោះជាមាន ឬ គ្មានចុះហត្ថលេខា ឬ ចុះអាទិសង្កេត ឬធ្វើយថាភូតដោយអ្នកតាក់តែង និងរាប់បញ្ចូលទាំង :

-ទម្រង់ណាមួយដែលសរសេរលើសម្ភារៈ

-ព័ត៌មានថតទុក បញ្ជូន ឬ រក្សាទុកដោយមធ្យោបាយនានា ដូចជា : ឧបករណ៍ថត កុំព្យូទ័រ ឬឧបករណ៍ផ្សេងទៀត និងសម្ភារៈដែលយកចេញពីព័ត៌មានទាំងនេះ ។

-ស្លាក ឬ សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងទៀត ឬ ការសរសេរដែលភ្ជាប់នឹងវត្ថុអ្វីមួយ ឬ សម្ភារៈជាភាគណាមួយនៃវត្ថុនោះ ។

-សៀវភៅ ផែនទី ប្លង់ ក្រាហ្វ ឬ គំនូរ

-រូបថត ហ្វីល ខ្សែអាត់ ឬឧបករណ៍ផ្សេងទៀតដែលផ្ទុកនូវរូបភាពហើយមានលទ្ធភាពអាចធ្វើការផ្តិតចម្លងបាន ។

- **ពន្ធ** គឺជាពន្ធ ពន្ធបន្ថែម អាករ កម្រៃ ឬ បន្ទុកផ្សេងទៀតដែលយកលើទំនិញស្របតាមបញ្ញត្តិណាមួយនៃច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតដែលអនុវត្ត និងគ្រប់គ្រងដោយគយ ។

- **តំបន់រួចពន្ធ** គឺជាតំបន់បង្កើតឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលទំនិញនាំចូលពុំមែនជាកម្មវត្ថុនៃការជាប់ពន្ធ និងអាករក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌកំណត់ច្បាស់លាស់ ។

- **ទំនិញ** គឺជាចលនទ្រព្យទាំងឡាយ ។

- **ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស** គឺជាការចរាចរទំនិញនាំចូលដោយសេរីក្នុងរង្វង់ដែនគយ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចេញទំនិញពីគយ ។

- **អ្នកនាំចូល** គឺជាបុគ្គលដែលនាំចូលទំនិញដោយខ្លួនឯង ឬ ដោយអ្នកដទៃ ។ ត្រូវចាត់ជាអ្នកនាំចូលផងដែរនូវអ្នកទទួលទំនិញ បុគ្គលដែលជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ បុគ្គលដែលនឹងទៅជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ អ្នកមានសិទ្ធិចាត់ចែងលើកម្មសិទ្ធិទំនិញទាំងនោះ មុនពេលដែលទំនិញនោះ ឈប់ជាកម្មវត្ថុនៃការត្រួតពិនិត្យគយ ។

9/45

- **ការនាំចូល** ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទំនិញ គឺជាការមកដល់ដែនគយនូវទំនិញតាមរបៀបណាក៏ដោយ ទោះជាស្របច្បាប់ ឬមិនស្របច្បាប់ពីចំណុច ឬ ទីកន្លែងនៅក្រៅដែនគយ ។

- **ការអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញ** គឺជាការអនុញ្ញាតរបស់គយឱ្យយកទំនិញដែលបានបំពេញបែបបទគយរួចចេញពីការគ្រប់គ្រងរបស់គយដល់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធ ។

- **និមុត្តិធានា** គឺជាការធានាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬ លិខិតុបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ធានាក្នុងការទូទាត់បង់ពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងទៀតជាយ-ថាហេតុតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

- **ទំនិញកំណត់ពិសេស** គឺជាទំនិញទាំងឡាយដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុតាមកថាខណ្ឌទី ២ ក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

- **តម្រាយផ្លូវស្របច្បាប់** គឺជាផ្លូវគោក ផ្លូវដែក ផ្លូវទឹក និងផ្លូវផ្សេងទៀតណាមួយដែលគយកំណត់ឱ្យប្រើប្រាស់ សម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូលក្រោមការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យរបស់គយ ។

- **ប្របទេសន៍កាលិក** គឺជានីតិវិធីគយ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញនាំចូលបានក្នុងដែនគយក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌរួចផុតពីការបង់ពន្ធ និងអាករទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះ ។ ទំនិញទាំងនោះត្រូវបាននាំចូលក្នុងគោលបំណងច្បាស់លាស់ ហើយត្រូវនាំចេញទៅវិញក្នុងកម្រិតពេលវេលាជាក់លាក់មួយ និងមិនធ្វើការ កែច្នៃ ឬ ផ្លាស់ប្តូរ លើកលែងតែការរិលស់ជាធម្មតាតាមការប្រើប្រាស់ ។

- **ការឆ្លងកាត់** គឺជានីតិវិធីគយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យដឹកជញ្ជូនទំនិញពីការិយា-ល័យគយមួយទៅការិយាល័យគយមួយទៀត ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់គយ ។

- **ការផ្ទេរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន** គឺជានីតិវិធីគយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទេរទំនិញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននាំចូល ទៅមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននាំចេញ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់គយនៅក្នុងរង្វង់ការិយាល័យគយតែមួយ ដែលជាការិយាល័យនៃការនាំចូល និងការនាំចេញ ។

- **ការដឹកជញ្ជូនត្រង់** គឺជាការដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិនូវទំនិញពីប្រទេសដើម

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

10/45

កំណើតទំនិញនោះទៅប្រទេសនាំចូល ដោយមិនមានការឆ្លងកាត់ប្រទេសដទៃ ក្រៅពីប្រទេសដើមកំណើតទំនិញ និងប្រទេសគម្យដ្ឋាន លើកលែងតែការឆ្លងកាត់នេះត្រូវបានធ្វើដោយសារលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រ ឬ ចលនូបត្ថម្ភ ហើយទំនិញទាំងនោះមិនស្ថិតនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ឬការប្រើប្រាស់ និងមិនត្រូវរងនូវប្រតិបត្តិការណាមួយក្រៅពីការលើកដាក់ ឬ ប្រតិបត្តិការដើម្បីថែរក្សាទំនិញទាំងនោះឱ្យ បានប្រសើរនៅប្រទេសដែលបានឆ្លងកាត់នោះ ។

- **បុគ្គល** គឺជារូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល ។

ជំពូកទី ២

ការនាំចូល និងការនាំចេញ

ផ្នែកទី ១

ការនាំចូល

មាត្រា ១០.-

ទំនិញនាំចូលទាំងអស់ត្រូវបានរាយការណ៍នៅការិយាល័យគយ ឬ ទីកន្លែងផ្សេងទៀតទៅតាមការកំណត់របស់នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសកំណត់ពេលវេលា របៀបរបប តម្រូវការ ឯកសារ កាលៈទេសៈ និងការលើកលែងនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការរាយការណ៍ពីទំនិញនាំចូល ។

មាត្រា ១១.-

ទំនិញនាំចូលទាំងអស់ត្រូវបានរាយការណ៍នៅការិយាល័យគយដែលជិតបំផុតតាមតម្រោយផ្លូវស្របច្បាប់ :

ក-ក្នុងករណីទំនិញដែលកាន់រក្សាដោយជនណាម្នាក់ ដែលបានមកដល់កម្ពុជា ឬ ជាផ្នែកនៃអីវ៉ាន់ផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវរាយការណ៍ដោយជននោះ ។

ខ-ក្នុងករណីទំនិញដែលបាននាំចូលដោយសេវាកម្មបញ្ញើ ឬ តាមរយៈបញ្ញើប្រៃសណីយ៍ត្រូវរាយការណ៍ដោយបុគ្គលដែលបាននាំចេញទំនិញនោះមកកម្ពុជា ។

11/45

គ-ក្នុងករណីទំនិញដែលនាំចូលផ្សេងពីវាក្យខណ្ឌ ក និងវាក្យខណ្ឌ ខ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ដែលបានផ្ទុកនៅលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរាប់បញ្ចូលទាំងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនយោធាដែលមកដល់កម្ពុជា ត្រូវរាយការណ៍ដោយជនទទួលខុសត្រូវមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទាំងនោះ ។

ឃ- ក្នុងករណីទំនិញដែលនាំចូលតាមបែបផ្សេងទៀតត្រូវរាយការណ៍ដោយបុគ្គលដែលធ្វើក្នុងនាមអ្នកនាំចូល ។

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលរាយការណ៍ពីទំនិញ ក្រោមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះត្រូវ :

ក-ឆ្លើយនូវការពិត ចំពោះរាល់សំណួរដែលសួរដោយមន្ត្រីគយពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញរបស់ខ្លួន ។

ខ- បង្ហាញនូវទំនិញទាំងឡាយ តាមរបៀបដែលកំណត់ដោយនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករសម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចនៅពេលដែលមន្ត្រីគយតម្រូវ ។

មាត្រា ១២.-

គ្មានជនណាម្នាក់អាចរើទំនិញចេញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនពេលមកដល់កម្ពុជាបានទេ មុនពេលដែលទំនិញទាំងនេះ ត្រូវបានរាយការណ៍ដល់គយស្របតាមច្បាប់នេះ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលសុវត្ថិភាពមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញ ជននានាលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ តតិយជនផ្សេងទៀតត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌមានអាសន្ន ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៣.-

រដ្ឋបាលគយអាចអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះយកចេញបានពីកន្លែងបំពេញបែបបទបញ្ចេញទំនិញពីគយ មុនពេលបង់ពន្ធ អាករ និងកម្រៃនានាបន្ទាប់ពីបានបំពេញទម្រង់ការគយរួច និងនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យគយក្នុងគោលបំណង :

-ធ្វើសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន

-ធ្វើសន្និធិគយមានដែនកំណត់

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL *

12/45

-ដឹកជញ្ជូនបន្តក្នុងរង្វង់ ឬ កាត់តាមដែនគយ ឆ្ពោះទៅគម្យដ្ឋានមួយតាមតម្រោយផ្លូវស្របច្បាប់ និងក្នុងរយៈពេលកំណត់ដោយគយរួមមាន ការឆ្លងកាត់ ការផ្ទេរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ ការដឹកជញ្ជូនឆ្ពោះទៅកាន់មកពី ឬ រវាងការិយាល័យគយ និងភណ្ឌាគារគយនានា ។

មាត្រា ១៤.-

ទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋបាលគយឱ្យយកចេញ បន្ទាប់ពីបានបំពេញទម្រង់ការគយរួច ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការបង់ពន្ធអាករ ឬ កម្រៃផ្សេងៗ និងការតម្កល់និមុត្តិធានាចំពោះទំនិញដើម្បី :

-នាំចូលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស

-នាំចូលបណ្តោះអាសន្ន

-ប្រើប្រាស់ក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌល្អូរពន្ធ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចេញប្រកាសកំណត់ល័ក្ខខ័ណ្ឌនានាចំពោះទំនិញដែលអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញ មុនពេលបង់ពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗ ។

មាត្រា ១៥.-

ទំនិញនាំចូលទាំងឡាយ អាចទទួលបានការអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋបាលគយឱ្យយកចេញតាមរបបប្រវេសន៍កាលិកបាន ប្រសិនបើក្នុងពេលនាំចូលអាចត្រូវបានបង្ហាញថាទំនិញទាំងនោះនឹងត្រូវនាំចេញទៅវិញ ។

ទំនិញនាំចូលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យគយ រហូតដល់ពេលដែលល័ក្ខខ័ណ្ឌផ្សេងៗតាមរបបប្រវេសន៍កាលិកត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់បញ្ញត្តិនានាសម្រាប់គ្រប់គ្រងទំនិញនាំចូលក្រោមរបបប្រវេសន៍កាលិកទាំងនេះ រួមមានការកំណត់រយៈពេលកម្រៃនានា ការត្រួតពិនិត្យ និងការដាក់កម្រិតកំណត់ផ្សេងទៀត ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

13/45

ផ្នែកទី ២
ការនាំចេញ

មាត្រា ១៦.-

ទំនិញគ្រប់ប្រភេទដែលនាំចេញត្រូវរាយការណ៍នៅការិយាល័យគយ ឬ ទីកន្លែងណាមួយតាមការកំណត់របស់នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ពេលវេលា របៀបរបប តម្រូវការ ឯកសារ កាលៈទេសៈ និងការលើកលែងមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងការរាយការណ៍ ចរាចរ សន្និធិនិងការដឹកជញ្ជូនទំនិញទាំងឡាយដែលត្រូវនាំចេញ ។

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលរាយការណ៍ពីទំនិញ ក្រោមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវ :

ក-ឆ្លើយនូវការពិតចំពោះរាល់សំណួរដែលសួរដោយមន្ត្រីគយ ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញរបស់ខ្លួន ។

ខ-បង្ហាញនូវទំនិញទាំងឡាយ តាមរបៀបដែលកំណត់ដោយនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ សម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចនៅពេលដែលមន្ត្រីគយតម្រូវ ។

មាត្រា ១៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ល័ក្ខខ័ណ្ឌនានាដែលរដ្ឋបាលគយអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនាំចេញបណ្ដោះអាសន្ននូវទំនិញទៅក្រៅដែនគយដើម្បីជួសជុល បំប្លែង ឬ ទទួលពលកម្មបន្ថែម ព្រមទាំងបែបបទដែលទំនិញទាំងនោះត្រូវជាប់ពន្ធ និងអាករនាពេលនាំចូលត្រឡប់មកវិញ ។

ជំពូកទី ៣
ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត និង តម្លៃគិតពន្ធគយ

មាត្រា ១៨.-

ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត និងតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងប្រតិវេទន៍គយ ត្រូវបានប្រកាសស្របទៅតាមវិធានដូចខាងក្រោមនេះ :

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL · ព្រះបរមរាជវាំង

14/45

ក-ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង និង ដើមកំណើត

-បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលបំពេញប្រតិវេទន៍គយនៃទំនិញនាំចូលត្រូវតែប្រកាសអំពីចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង និងដើមកំណើតនៃទំនិញទាំងនោះ ដើម្បីធ្វើការគណនាពន្ធ និងអាករ ។ រដ្ឋបាលគយត្រូវធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង និងដើមកំណើតនៃទំនិញនាំចូល ។

- បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន ដែលបំពេញប្រតិវេទន៍គយនៃទំនិញនាំចូលត្រូវតែធ្វើឡើងស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៥១ និងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

- រដ្ឋបាលគយអាចតម្រូវឱ្យបុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនបង្ហាញនូវសំអាងជាការប្រកាស ឬ ជាសំណុំឯកសារចាំបាច់ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃប្រតិវេទន៍ ហើយអាចបដិសេធមិនបញ្ចេញទំនិញរហូតដល់ភស្តុតាងទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ជូន ។

-ក្នុងរយៈពេលបី (៣) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ បន្ទាប់ពីការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនូវទំនិញនាំចូល រដ្ឋបាលគយអាចកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ឬ ដើមកំណើត ដែលបានប្រកាសដោយចេញនូវប្រវេសន៍ ។ ប្រវេសន៍នេះត្រូវមានចែងអំពីហេតុផលនៃការកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់ តាមតារាង ឬ ដើមកំណើត ។

-នៅពេលដែលការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្រោមមាត្រានេះ បានរកឃើញនូវសកម្មភាពខុសឆ្គងណាមួយនោះ ប្រវេសន៍អាចត្រូវបានចេញចំពោះតែទំនិញដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេត ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពីដប់ (១០) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ ។

- ពន្ធ និងអាករបន្ថែម កម្រៃផ្សេងទៀត និងការពិន័យទាំងអស់ ដែលជាប់ពីការចេញប្រវេសន៍នេះ ត្រូវតែបង់ជូនរដ្ឋបាលគយ ។

-រាល់ការបង្វិលសងវិញណាមួយនូវពន្ធ អាករ កម្រៃ និងការពិន័យដែលបានបង់លើស ដោយបុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន ដែលកើតឡើងពីការចេញប្រវេសន៍ត្រូវតែបង្វិលសងវិញដោយរដ្ឋបាលគយ ។

15/45

ខ-តម្លៃគិតពន្ធគយ

-បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលបំពេញប្រតិវេទន៍គយត្រូវតែប្រកាសអំពីតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូល ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ញត្តិមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃពន្ធ និងអាករ ។ រដ្ឋបាលគយត្រូវធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់តម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលដែលបានប្រកាស ។

- បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលបំពេញប្រតិវេទន៍គយនៃទំនិញនាំចូលត្រូវតែធ្វើឡើងស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៥១ និងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

- បុគ្គល អ្នកនាំចូលឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រកាសឱ្យ បានត្រឹមត្រូវនូវតម្លៃគិតពន្ធគយ ដើម្បីបង់ប្រាក់ពន្ធ និងអាករ និង ត្រូវលាតត្រដាងរាល់ព័ត៌មានទាំងអស់ វិក្កយបត្រ និងឯកសារផ្សេងទៀត ដើម្បីឱ្យរដ្ឋបាលគយអាចផ្ទៀងផ្ទាត់ និងធ្វើការកំណត់ឱ្យ បានត្រឹមត្រូវនូវតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូល ។

-រដ្ឋបាលគយអាចតម្រូវឱ្យបុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនបង្ហាញនូវសំអាងជាការប្រកាស ឬជាសំណុំឯកសារចាំបាច់ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃប្រតិវេទន៍ ហើយអាចបដិសេធមិនបញ្ចេញទំនិញរហូតដល់ភស្តុតាងទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ជូន ។

-ក្នុងរយៈពេល បី (៣) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ បន្ទាប់ពីការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនូវទំនិញនាំចូល រដ្ឋបាលគយអាចកំណត់ឡើងវិញនូវតម្លៃគិតពន្ធគយ ដែលបានប្រកាសដោយចេញនូវប្រវេសន៍ ។ ប្រវេសន៍នេះត្រូវមានចែងអំពីហេតុផលនៃការកំណត់ឡើងវិញនូវតម្លៃគិតពន្ធគយ ។

- រដ្ឋបាលគយអាចកែប្រែតម្លៃគិតពន្ធគយដែលបានប្រកាស ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយដែលបានប្រកាស មិនស្របទៅតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ឬ មិនត្រឹមត្រូវដោយហេតុផលផ្សេងទៀត ។

-នៅពេលដែលការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្រោមមាត្រានេះ បានរកឃើញនូវសកម្មភាពខុសឆ្គងណាមួយនោះ ប្រវេសន៍អាចត្រូវបានចេញចំពោះតែទំនិញដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេតក្នុង

រយៈពេលមិនលើសពីដប់ (១០) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ ។

គ-ការប្រកាសដោយស្ម័គ្រចិត្តអំពីពន្ធ អាករ ឬ កម្រៃផ្សេងៗបន្ថែម ដែលត្រូវបង់

បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន អាចធ្វើការប្រកាសដោយស្ម័គ្រចិត្តជូនរដ្ឋបាលគយអំពីពន្ធ អាករ ឬ កម្រៃផ្សេងៗ ដែលពុំទាន់បានបង់លើទំនិញនាំចូលដោយពុំទទួលរងនូវការពិន័យ ឬទោសទណ្ឌនានាឡើយ ប្រសិនបើការប្រកាសនេះត្រូវបានធ្វើជូនរដ្ឋបាលគយក្នុងរង្វង់មួយ (១) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ ។

ឃ-អ្នកនាំចេញ និង ទំនិញនាំចេញ

បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ក និងកថាខណ្ឌ គ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះទំនិញនាំចេញ ។

មាត្រា ១៩.-

សម្រាប់គោលបំណងនៃការនាំចេញ និងនាំចូល ទំនិញទាំងឡាយត្រូវបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ ហើយពន្ធ និងអាករ ត្រូវបានគណនាស្របតាមតារាងពន្ធគយ វៀរលែងតែត្រូវបានលើកលែងដោយច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀតជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចេញប្រកាសកំណត់នូវបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ។

មាត្រា ២០.-

សម្រាប់ការនាំចូល ការប្រមូលពន្ធ និងអាករនានា ត្រូវអនុវត្តស្របតាមដើមកំណើតនៃទំនិញ ។

ដើមកំណើតនៃផលិតផលធម្មជាតិនានា គឺជាប្រទេសដែលផលិតផលនោះត្រូវបានប្រមូល ឬ ទាញយកពីដី ។

ទំនិញឧស្សាហផលដែលបានផលិតនៅក្នុងប្រទេសតែមួយ ដោយពុំមានការដាក់បញ្ចូលវត្ថុធាតុដើមពីប្រទេសដទៃ គឺមានដើមកំណើតពីប្រទេសដែលឧស្សាហផលនោះត្រូវបានផលិត ។

បែបបទដែលរដ្ឋបាលគយត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ដើមកំណើតទំនិញ ដែលបានផលិតនៅក្នុងប្រទេសមួយ ដោយប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលបានមកពីការប្រមូល ឬ ទាញ

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

17/45

យកពីដី ឬ ផលិតនៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទំនិញនាំចូលទាំងឡាយនឹងទទួលសេចក្តីអនុគ្រោះចំពោះដើមកំណើតបាន លុះត្រាតែមានការជូនសំអាងដោយត្រឹមត្រូវអំពីដើមកំណើត និងការដឹកជញ្ជូនត្រង់ពីប្រទេសដើមកំណើតទៅប្រទេសនាំចូល ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលតម្រូវ និង មិនតម្រូវឱ្យជូនសំអាង ។

ប្រទេសនាំចេញគឺជាប្រទេសដែលទំនិញត្រូវបានគេបញ្ជូនដោយត្រង់សំដៅមកដែនគយ ។

មាត្រា ២១.-

តម្លៃគិតពន្ធគយលើទំនិញនាំចូល ត្រូវបានកំណត់ទៅតាមវិធានដូចខាងក្រោមនេះ :

ក- តម្លៃគិតពន្ធគយលើទំនិញនាំចូល គឺជាតម្លៃចម្លងការ មានន័យថាថ្លៃដែលបានទូទាត់ ឬ នឹងត្រូវទូទាត់ពិតប្រាកដ លើទំនិញដែលបានលក់សម្រាប់នាំចេញមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដូចមានកំណត់ក្នុងវាក្យខណ្ឌ ជ នៃមាត្រានេះ ។

ខ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធគយគឺជាតម្លៃចម្លងការនៃទំនិញដូចគ្នា ។

គ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក និងវាក្យខណ្ឌ ខ នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធគយ គឺជាតម្លៃចម្លងការនៃទំនិញប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។

ឃ-ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ និងវាក្យខណ្ឌ គ នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធគយត្រូវផ្អែកលើវិធីសាស្ត្រអនុមាន ។

ង- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ និងវាក្យខណ្ឌ ឃ នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធគយត្រូវផ្អែកលើវិធីសាស្ត្រគណនា ។

ROYAUME DU CAMBODGE · SECRÉTARIAT GÉNÉRAL · MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL

18/45

ច- លំដាប់នៃការអនុវត្តនៃវាក្យខណ្ឌ ឃ និងវាក្យខណ្ឌ ង នៃមាត្រានេះអាចត្រូវត្រឡប់ចុះឡើងបានតាមសំណើរបស់អ្នកនាំចូល ។

ឆ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ វាក្យខណ្ឌ ឃ និងវាក្យខណ្ឌ ង នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធគយត្រូវកំណត់ដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយសមស្របនានាដែលស៊ីចង្វាក់ទៅនឹងគោលការណ៍ និងបញ្ញត្តិនានានៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ វាក្យខណ្ឌ ឃ និង វាក្យខណ្ឌ ង នៃមាត្រានេះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានទិន្នន័យដែលមានស្រាប់នៅក្នុងដែនគយក្រោមល័ក្ខខ័ណ្ឌច្បាស់លាស់ ។

ជ-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចេញប្រកាសកំណត់នូវរាល់បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់តម្លៃគិតពន្ធគយ ។

មាត្រា ២២.-

តម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចេញ គឺជាតម្លៃទំនិញនៅចំណុចនាំចេញ ។

តម្លៃគិតពន្ធគយនេះនឹងត្រូវកំណត់ដោយត្រូវបូកថ្លៃដឹកជញ្ជូនទំនិញរួមទាំងរាល់ចំណាយទាំងឡាយ ដែលត្រូវបង់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការនាំចេញរហូតដល់ព្រំដែន លើកលែងអាករនាំចេញ អាករក្នុងប្រទេស និងបន្ទុកប្រហាក់ប្រហែលដែលអ្នកនាំចេញបានបង់និងមានបង្កាន់ដៃ ។

មាត្រា ២៣.-

តម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូល និងទំនិញនាំចេញត្រូវប្រកាសជាប្រាក់រៀល ។

ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធគយ ត្រូវបានបង្ហាញជារូបិយវត្ថុផ្សេងពីរូបិយវត្ថុកម្ពុជា អត្រាប្តូរប្រាក់ដែលត្រូវអនុវត្ត គឺជាអត្រាដែលកំណត់ដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។ ប៉ុន្តែចំពោះអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលមិនមានកំណត់ក្នុងតារាងអត្រាប្តូរប្រាក់របស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា រដ្ឋបាលគយអាចកំណត់បាន ។

អត្រាប្តូរប្រាក់ដែលត្រូវអនុវត្ត គឺជាអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលប្រើនៅក្នុងថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ ។

អត្រាប្តូរប្រាក់ត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈដោយរដ្ឋបាលគយ ។

19/45

មាត្រា ២៤.-

បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលមិនពេញចិត្តចំពោះហេតុផល ឬ ភាពត្រឹមត្រូវនៃការកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត ឬ តម្លៃគិតពន្ធគយដែលបានផ្តល់ជូនក្នុងប្រវេសន៍ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ក និងកថាខណ្ឌ ខ មាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ អាចជំទាស់ទៅនឹងការសម្រេចនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅនាយកទីចាត់ការគយនិងរដ្ឋាករ ក្នុងរយៈពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលប្រតិវេទករបានទទួលប្រវេសន៍ពីការកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត ឬ តម្លៃគិតពន្ធគយនេះ ។

នៅក្នុងករណីដែលតម្លៃគិតពន្ធគយ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការតវ៉ា ទំនិញត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីគយដោយគ្មានការបង់ប្រាក់ពន្ធ និងអាករឡើយ ប្រសិនបើអ្នកនាំចូលតម្កល់នូវនិមុត្តិធានាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីធានាប្រាក់ពន្ធ និង អាករ ។

នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការជំទាស់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ក្នុងរយៈពេលហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការជំទាស់ត្រូវបានទទួល ។ បើមិនដូច្នោះទេ ការជំទាស់នឹងត្រូវចាត់ទុកថា បានយល់ព្រម ហើយនិមុត្តិធានាត្រូវប្រគល់ជូនវិញ ។

បុគ្គលណា ដែលជំទាស់ទៅនឹងការសម្រេចរបស់នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ អាចធ្វើការតវ៉ាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅគណៈកម្មាធិការតារាងពន្ធគយបាន ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការតារាងពន្ធគយ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

អ្នកនាំចេញ ឬ អ្នកនាំចូល មានសិទ្ធិធ្វើការតវ៉ាទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ជំទាស់នឹងការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការតារាងពន្ធគយក្នុងរយៈពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃបានទទួលនូវសេចក្តីជូនដំណឹងពីការសម្រេចនេះ ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

20/45

ជំពូកទី ៤
ការលើកលែង ការលើកលែងជាភាគ និង
ការបង្វិលសងវិញនូវពន្ធ និងអាករ

មាត្រា ២៥.-

ទំនិញដែលចូលក្នុងដែនគយសម្រាប់ឆ្លងកាត់ ឬ ផ្ទេរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន មិនត្រូវជាប់ពន្ធ និងអាករនាំចូលឡើយ ។

មាត្រា ២៦.-

ការលើកលែងពន្ធ និងអាករនាំចូលត្រូវអនុញ្ញាតផ្តល់ជូនចំពោះការនាំចូល ៖

ក- ទំនិញសម្រាប់បេសកកម្មការទូត ឬបេសកកម្មកុងស៊ុលបរទេស អង្គការអន្តរជាតិ និងភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសរបស់រដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀត ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការិយកិច្ចនៃមុខងារជាផ្លូវការ ដោយមានការបញ្ជាក់ពីប្រធានបេសកកម្ម និងពីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ។

ខ-ទំនិញសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គលិកផ្លូវការនៃបេសកកម្ម និងអង្គការ ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌ ក កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ។ ការអនុវត្តនូវវាក្យខណ្ឌនេះ និងវាក្យខណ្ឌ ក កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវផ្អែកលើគោលការណ៍ច្បាប់អន្តរជាតិ និងគោលការណ៍បដិការរវាងរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ។

គ-ទំនិញមានដើមកំណើតកម្ពុជា ឬទំនិញនាំចូលដែលបានបង់ពន្ធ និងអាកររួច ដែលចេញពីដែនគយហើយត្រូវនាំចូលត្រឡប់ពីបរទេសមកវិញ ដោយពុំមានការបង្កើនតម្លៃ ។

ឃ- ទំនិញដែលត្រូវលើកលែងពន្ធ និងអាករក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ង- ទំនិញជាអំណោយសម្រាប់មនុស្សធម៌ ទំនិញសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ និងគោលបំណងវិទ្យាសាស្ត្រ ទំនិញគំរូ និងទំនិញតាំងពិព័រណ៍ដែលគ្មានតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម

21/45

មឈូសដែលមានសាកសពមនុស្ស និងទំនិញផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទំនិញនាំចូលដែលត្រូវលើកលែងពន្ធ និងអាករក្រោមបញ្ញត្តិកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ មិនអាចត្រូវបានលក់ ផ្ទេរ បង្វែរទៅប្រើប្រាស់អ្វីផ្សេង ឬ បោះបង់ចោលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពីរដ្ឋបាលគយឡើយ ។

ទំនិញដែលមានតម្លៃ និងបរិមាណច្បាស់លាស់មួយចំនួន កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលនាំចូលដោយអ្នកដំណើរ អ្នកបម្រើការតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងជនទាំងឡាយដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែនត្រូវលើកលែងពន្ធ និងអាករនាំចូល ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់បាននូវបញ្ញត្តិនានាដែលពាក់ព័ន្ធចំពោះទំនិញដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ វាក្យខណ្ឌ ឃ និងវាក្យខណ្ឌ ង ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ដោយរួមទាំងការលក់ ការផ្ទេរ ការបង្វែរ និងការបោះបង់ចោល ក្រោមបញ្ញត្តិកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៧.–

ការលើកលែងជាភាគនៃពន្ធ និងអាករនាំចូល អាចនឹងផ្តល់ជូនបានចំពោះការនាំចូល ៖

ក-ទំនិញ និងសម្ភារៈដែលមានចែងដោយច្បាប់ផ្សេងទៀតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ-ពូជដំណាំ និងពូជសត្វសម្រាប់កសិកម្ម ទំនិញដែលនឹងត្រូវទទួលការជួសជុល ការកែច្នៃ ឬ ពិសោធន៍ ទំនិញដែលបាននាំចូលវិញតាមសភាពដើម ទំនិញដែលនាំចូលដោយរដ្ឋាភិបាលដើម្បីជាប្រយោជន៍សាធារណៈ ទំនិញនាំចូលសម្រាប់របបប្រវេសន៍កាលិក និងទំនិញផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទំនិញដែលនាំចូលក្រោមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនអាចត្រូវបានលក់ ផ្ទេរ បង្វែរ ឬ បោះបង់ចោលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពីរដ្ឋបាលគយបានឡើយ ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

22/45

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នូវបញ្ញត្តិនានាដែលពាក់ព័ន្ធចំពោះទំនិញដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា នេះរួមទាំងការលក់ ការផ្ទេរ ការបង្វែរ និងការបោះបង់ចោលក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះផង ។

មាត្រា ២៨.-

រដ្ឋបាលគយអាចផ្តល់បាននូវការបង្វិលសងវិញទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនូវពន្ធ និងអាករនាំចូលដែលបានបង់រួចចំពោះ :

ក- ការបង់លើសដោយប្រការណាមួយ រាប់បញ្ចូលទាំងករណីដែលបណ្តាលមកពីការភ័ន្តច្រឡំរដ្ឋបាលផង ។

ខ-ទំនិញនាំចូលដែលនៅមុនពេលអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីគយត្រូវពិនិត្យឃើញថា តិចជាង បែកបាក់ខូចខាត គុណភាពទាប និងទំនិញនាំចេញទៅវិញ ឬ បំផ្លាញចោល ក្រោមការគ្រប់គ្រង ឃ្លាំមើលរបស់គយ ទោះបីនៅក្រោយពេលអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីគយរួចហើយក៏ដោយ ។

គ-ការបង់លើសដែលបានរកឃើញតាមរយៈសេចក្តីសម្រេចរបស់អាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកដោះស្រាយការតវ៉ាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះ ឬ ដោយតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចេញប្រកាសស្តីពីការបង្វិលសងវិញដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ និងការបង្វិលសងវិញ ដោយមូលហេតុផ្សេងទៀតរួមទាំងការកម្រិតពេលវេលាផងដែរ ។

ជំពូកទី ៥
ប្រតិវេទន៍គយ និងការទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករ

មាត្រា ២៩.-

រាល់ទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល ទោះជាជាប់ពន្ធ និងអាករក្តី ឬ ត្រូវបានលើកលែងពន្ធ និងអាករ ទំនិញទាំងនោះត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើប្រតិវេទន៍គយ ។

23/45

មាត្រា ៣០.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសពាក់ព័ន្ធនឹង :

-ទម្រង់ ខ្លឹមសារ និងសុពលភាពនៃប្រតិវេទន៍ និងឯកសារគយ

-ការតម្កល់ ការផ្ទៀងផ្ទាត់ និង ការចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ

-ការកែប្រែ ការបន្ថែម និងការលុប ឬ ប្តូរនូវប្រតិវេទន៍ និង ឯកសារគយ

-ការបែងចែក និងគ្រប់គ្រងត្រួតពិនិត្យ ប្រតិវេទន៍ និងឯកសារគយ ។

មាត្រា ៣១.-

ទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូលត្រូវប្រកាសដោយម្ចាស់ទំនិញ ឬ ដោយបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបំពេញបែបបទគយក្នុងនាមម្ចាស់ទំនិញ ។

មាត្រា ៣២.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសផ្តល់ ឬដកមកវិញនូវការអនុញ្ញាតបាន ចំពោះបុគ្គលណាមួយជាជើងសាគយ និងកំណត់នូវទីតាំងដែលការអនុញ្ញាតនោះមានសុពលភាព និងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ឬ លក្ខណៈសម្បត្តិនានាសម្រាប់ការអនុញ្ញាតនេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចបង្កើតគណៈកម្មាធិការមួយបានសម្រាប់ផ្តល់យោបល់លើការអនុញ្ញាតនេះ និងរាល់បញ្ហាទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជើងសាគយ ។

ការអនុញ្ញាតជាជើងសាគយ ត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់ជនម្នាក់ៗ ។ ប្រសិនបើជាការស្នើសុំរបស់នីតិបុគ្គល ការអនុញ្ញាតនឹងត្រូវផ្តល់ជូននីតិបុគ្គលនោះ និងជនដែលទទួលសិទ្ធិជាតំណាង ។

ការបដិសេធ ការដកមកវិញនូវការអនុញ្ញាតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ ជាអចិន្ត្រៃយ៍ជាជើងសាគយពុំត្រូវបានផ្តល់នូវសំណង ឬ ជម្ងឺចិត្តអ្វីឡើយ ។

ជើងសាគយដែលបានអនុញ្ញាត អាចត្រូវតម្កល់និមុត្តិធានាពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនតាមទម្រង់ និងចំនួនទឹកប្រាក់ដូចដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៣.-

បុគ្គលណាដែលគ្មានវិជ្ជាជីវៈជាជើងសាគយ អាចបំពេញប្រតិវេទន៍គយបានសម្រាប់

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

អាជីវកម្មខ្លួន ។

បុគ្គលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញទំនិញពីគយសម្រាប់អ្នកដទៃ ។ ការអនុញ្ញាតនេះត្រូវបានផ្តល់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយអាចដកហូតវិញបានសម្រាប់ប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញដោយឡែកមួយចំនួន ។

មាត្រា ៣៤.-

ពន្ធ និងអាករនាំចូលត្រូវគណនាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានអត្រាពន្ធ ឬ អាករ ជាធរមាននៅថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយ ។

ពន្ធ និងអាករនាំចូលត្រូវគណនាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាន ពន្ធគិតតាមតម្លៃ ឬ ពន្ធគិតតាមឯកតា ។

មាត្រា ៣៥.-

អ្នកនាំចូល ឬ ម្ចាស់ទំនិញត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចូល ។

ក្នុងករណីដែលអ្នកនាំចូល ឬ ម្ចាស់ទំនិញមិនត្រូវបានរកឃើញ ភ្នាក់ងារជើងសាគយត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចូល ។

ក្នុងករណីសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ឬ សន្និធិគយមានដែនកំណត់ ប្រតិបត្តិករនៃសន្និធិទាំងនេះ ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទណ្ឌផ្សេងទៀតដែលអាចត្រូវទទួល រហូតដល់ទំនិញត្រូវបាននាំចេញទៅវិញនាំចូលបណ្តោះអាសន្ន នាំចូលដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស បង្វែរទៅទីកន្លែងសន្និធិផ្សេងទៀត ឬ បំផ្លាញចោលដោយមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយ ។

នៅក្នុងករណីមាត្រា ២៦ និងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការលើកលែងពន្ធ និងអាករនាំចូលមិនត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចូលជាបន្ទុករបស់បុគ្គលដែលបានទទួលការលើកលែងពន្ធ និងអាករនាំចូល ប្រសិនជាមិនអាចរកឃើញបុគ្គលនោះ បន្ទុកនេះត្រូវធ្លាក់ទៅលើបុគ្គលដែលកាន់កាប់ទំនិញនោះ ។

ជនណាដែលជាអ្នកកាន់កាប់ទំនិញនាំចូលនាពេលដែលមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនចូល

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

25/45

ក្នុងដែនគយ រាប់បញ្ចូលទាំងប្រតិបត្តិករមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនផង ជននោះជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើពន្ធ និងអាករនាំចូលនៃទំនិញនោះ ។

មាត្រា ៣៦.-

អ្នកនាំចេញ ឬម្ចាស់ទំនិញត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចេញ ។

ក្នុងករណីដែលអ្នកនាំចេញ ឬ ម្ចាស់ទំនិញមិនអាចត្រូវបានរកឃើញជើងសាគយត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចេញ ។

ក្នុងករណីសន្និធិគយណ្ដោះអាសន្ន និងសន្និធិគយមានដែនកំណត់ ប្រតិបត្តិករនៃសន្និធិទាំងនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចេញ ។

ជំពូកទី ៦

ការបង់ប្រាក់ពន្ធ និងអាករនាំចូល និងនាំចេញ ការប្រមូលបំណុល និងនិមុត្តិធានា

មាត្រា ៣៧.-

ពន្ធ និងអាករនាំចេញ និងនាំចូល ព្រមទាំងកម្រៃមានការអនុញ្ញាត ការពិន័យ ការប្រាក់ ឬ ទោសទណ្ឌដែលត្រូវជាប់ក្រោមច្បាប់នេះ និងច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង់នៅកន្លែង តាមរបៀប និង ពេលវេលាកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ពន្ធ និងអាករដែលត្រូវបង់សម្រាប់មុខទំនិញនីមួយៗក្នុងប្រតិវេទន៍គយតែមួយត្រូវគិតជាប្រាក់រៀលដោយដំឡើងដល់ខ្ទង់រយជិតបំផុត ។

បង្កាន់ដៃត្រូវបានផ្ដល់សម្រាប់រាល់ការចំណាយដែលបានបង់ ។

មាត្រា ៣៨.-

បំណុលដែលជំពាក់ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ហើយពុំបានបង់ទាំងស្រុង ឬភាគខ្លះ តាមពេលវេលាកំណត់ ត្រូវជាប់ការប្រាក់គរពូន ទៅតាមអត្រាដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៩.-

រដ្ឋបាលគយមានបុព្វសិទ្ធិខាងទាមទារយកទំនិញ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឥណាយិក ដែលជំពាក់ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤០.-

នីតិវិធីនៃការប្រមូល និងការលុបចោលនូវបំណុល ដែលមិនអាចប្រមូលបានត្រូវផ្អែកលើបញ្ញត្តិ និងច្បាប់នានាជាធរមាន ។

មាត្រា ៤១.-

និមុត្តិធានាដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ អាចត្រូវប្រើប្រាស់ម្តង ឬ ច្រើនដងដែលអាចមានទម្រង់ជាសាច់ប្រាក់ ការធានា ឬ ជាលិខិតុបករណ៍ផ្សេងទៀតបាន ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសកំណត់បាននូវបញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនិមុត្តិធានានេះ ។

មាត្រា ៤២.-

នាយកទីចាត់ការគយនិងរដ្ឋាករអាចដោះបន្ទុកនិមុត្តិធានាដែលបានតម្កល់សម្រាប់ធានាលើការនាំចេញ ឬការនាំចេញបន្តនូវទំនិញខ្លះ ក្រោយពីមានការជូនសំអាងដែលកំណត់ថា ទំនិញទាំងនេះពិតជាបាននាំចេញ ឬ នាំចេញបន្តទៅវិញមែន ។

ជំពូកទី ៧
សន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន និងឃ្លាំងគយមានដែនកំណត់

មាត្រា ៤៣.-

សន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន គឺសំដៅលើសន្និធិទំនិញ ដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យគយ នៅទីកន្លែងដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត ដើម្បីរង់ចាំការបំពេញបែបបទបញ្ចេញទំនិញពីគយ ។

អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ប្រតិបត្តិការទីកន្លែងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវសម្រេចដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ អាជ្ញាប័ណ្ណនេះ កំណត់នូវល័ក្ខខ័ណ្ឌសម្រាប់ម្ចាស់

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
27/45

កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិកររាប់បញ្ចូលទាំងទីតាំង សំណង់ គម្រោងអគារ នីតិវិធីសម្រាប់ចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រង ។

ចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងទីកន្លែងសន្និធិគយបណ្ដោះអាសន្នរាប់បញ្ចូលទាំងថ្លៃថែទាំ និងជួសជុលជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬប្រតិបត្តិករទីកន្លែងសន្និធិគយបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវធានាដោះស្រាយជូនទីកន្លែងសមរម្យ គ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនយកកម្រៃជូនមន្ត្រីគយ ដើម្បីបំពេញការងារដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់បានគ្រប់ករណីទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងសន្និធិគយបណ្ដោះអាសន្នរាប់បញ្ចូលទាំងនីតិវិធី និមុត្តិធានា តម្រូវការព័ត៌មាន រយៈពេលសន្និធិ និងប្រភេទទំនិញ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសន្និធិ និង ពិន័យលើការធ្វើសន្និធិហួសរយៈពេលកំណត់ ។

មាត្រា ៤៤.-

ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់គឺជាទីកន្លែងដែលទំនិញត្រូវបានដាក់ សម្រាប់រយៈពេលជាក់លាក់មួយ ស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យគយ ដោយមានបញ្ជាក់ពីពេលវេលាច្បាស់លាស់ ។

ការដាក់ទំនិញក្នុងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវបានព្យួរការបង់ពន្ធ អាករ និងការដាក់កម្រិតកំណត់ដែលទំនិញទាំងនោះត្រូវជាប់ ។

ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់មានបីប្រភេទ :

ក-ភណ្ឌាគារសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើប្រតិបត្តិការដោយភ្នាក់ងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ដោយបុគ្គលណាមួយបាន ។ ភណ្ឌាគារនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្ដល់សេវាដល់បុគ្គលទាំងឡាយដែលមានសិទ្ធិធ្វើសន្និធិទំនិញ ។

ខ-ភណ្ឌាគារឯកជន ដែលត្រូវបានផ្ដល់ការអនុញ្ញាតដោយនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយឡែក ដោយបុគ្គលណាម្នាក់សម្រាប់ធ្វើសន្និធិទំនិញដើម្បីការប្រើប្រាស់ដោយឡែក រាប់បញ្ចូលទាំងប្រតិបត្តិករអគារលក់ទំនិញរួចពន្ធ ។

28/45

គ- ភណ្ឌាគារពិសេស គឺជាប្រភេទភណ្ឌាគារដែលទទួលបានសិទ្ធិពីនាយកដ្ឋានទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ សម្រាប់រក្សាប្រភេទទំនិញគ្រោះថ្នាក់ប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទំនិញដទៃទៀត ឬ អាចត្រូវការទីកន្លែងពិសេសសម្រាប់រក្សាទំនិញទាំងនោះ ។

អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវកំណត់នូវល័ក្ខខ័ណ្ឌសម្រាប់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិករ រាប់បញ្ចូលទាំងទីតាំង សំណង់ គម្រោងអគារ នីតិវិធីសម្រាប់ចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រង ។

ចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ រាប់បញ្ចូលទាំងថ្លៃថែទាំ និងជួសជុលជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវធានាដោះស្រាយជូនទីកន្លែងសមរម្យ គ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនយកកម្រៃជូនមន្ត្រីគយ ដើម្បីបំពេញការងារដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់គ្រប់ករណីទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ រាប់បញ្ចូលទាំងនីតិវិធី និមុត្តិធានា តម្រូវការព័ត៌មាន រយៈពេលសន្និធិ និងប្រភេទទំនិញដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសន្និធិបាន ។

មាត្រា ៤៥.–

ប្រតិបត្តិករភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវបង់ពន្ធ និងអាករនានា លើទំនិញដែលបានដាក់នៅក្នុងភណ្ឌាគារ ក្នុងករណីដែលបរិមាណ និងគុណភាពខុសពីមានចែងក្នុងប្រតិវេទន៍ភណ្ឌាគារគយ ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទណ្ឌដែលអាចកើតមាន ។ ប្រសិនបើជាទំនិញជាប់អាយ័តសម្រាប់ការនាំចូលប្រតិបត្តិករភណ្ឌាគារត្រូវតែបង់ផងដែរនូវចំនួនទឹកប្រាក់ស្មើនឹងតម្លៃទំនិញដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទណ្ឌដែលអាចកើតមានបាន ។

នាយកដ្ឋានទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អាចអនុញ្ញាតបាន ក្រៅពីការនាំចេញទៅវិញឱ្យបំផ្លាញចោលនូវទំនិញដែលខូចខាតនៅក្នុងភណ្ឌាគារគយក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលសំណល់ពីការបំផ្លាញនេះត្រូវបានបង់ពន្ធ និងអាករ ឬ ឱ្យធ្វើការបង់ពន្ធ និងអាករតាមសភាពទំនិញដែលបានបង្ហាញកន្លងមកចំពោះរដ្ឋបាលគយ ។

ប្រសិនបើមានការអះអាងថា ការបាត់បង់ទំនិញដែលដាក់នៅក្នុងភណ្ឌាគារគយ

29/45

មានដែនកំណត់បណ្ដាលមកពីករណីប្រធានស័ក្តិ ឬមូលហេតុពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញប្រតិបត្តិករភណ្ឌាគារត្រូវបានលើកលែងពីការបង់ពន្ធ និង អាករ ឬ ប្រសិនបើជាទំនិញជាប់អាយ័តត្រូវបានរួចពីការបង់ប្រាក់ស្មើនឹងតម្លៃនៃទំនិញនេះ ។

មាត្រា ៤៦.-

ទំនិញអាចរក្សាទុកក្នុងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ រហូតដល់រយៈពេលពីរ(២) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជិកា ។

ផុតរយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ទំនិញត្រូវយកចេញពីភណ្ឌាគារដោយមានការអនុញ្ញាតពីគយ ។ បើមិនដូច្នោះទេ រដ្ឋបាលគយនឹងចេញប្រវេសន៍ដល់ប្រតិបត្តិករភណ្ឌាគារ ដោយតម្រូវឱ្យរើទំនិញចេញ ។ ប្រសិនបើការតម្រូវនេះនៅតែគ្មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងរយៈពេលមួយ (១) ខែ ចាប់ពីថ្ងៃចេញប្រវេសន៍ ទំនិញត្រូវបានចាត់ទុកជាទំនិញគ្មានការទាមទារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់នេះ ។ រដ្ឋបាលគយអាចប្រមូលពន្ធ និងអាករ ដែលជំពាក់ពីនិមុត្តិធានាដែលបានតម្កល់ដោយប្រតិបត្តិករភណ្ឌា-គារ ឬ ទំនិញទាំងនោះអាចត្រូវដាក់លក់ ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ជាការលើកលែង និងលុះត្រាតែទំនិញស្ថិតក្នុងសភាពល្អ រយៈពេលកំណត់ដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ អាចត្រូវបានពន្យាររហូតដល់ដប់ពីរ (១២)ខែដោយរដ្ឋបាលគយតាមការស្នើសុំរបស់ប្រតិបត្តិករភណ្ឌាគារ ។

មាត្រា ៤៧.-

មន្ត្រីគយអាចធ្វើការឆែកឆេរដែលចាំបាច់នានា និងធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌទំនិញក្នុងភណ្ឌាគារ ។ ប្រតិបត្តិករត្រូវបង្ហាញទំនិញសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ចនេះ ។

មាត្រា ៤៨.-

ពន្ធ និងអាករនាំចូលដែលត្រូវប្រមូល គឺជាពន្ធ និងអាករ ដែលមានជាធរមានក្នុងថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយដើម្បីយកទំនិញចេញពីភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ។

30/45

មាត្រា ៤៩.–

ស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈជាក់ស្តែងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតភណ្ឌាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គយក្នុងគោលបំណងកែច្នៃ និងផលិតទំនិញ ។

លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយពីនេះ ផលិតផលដែលដាក់ចូល ក្នុងភណ្ឌាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ត្រូវបានព្យួរពន្ធ និងអាករនាំចូល ។

នៅពេលណាទំនិញត្រូវបានបញ្ចេញពីភណ្ឌាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស ពន្ធ និងអាករដែលបានលើកលែង ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវប្រមូលផ្អែកតាមតារាងពន្ធគយ ហើយអត្រាពន្ធ និងអាករ ដែលត្រូវប្រមូល គឺជាអត្រានៅក្នុងថ្ងៃចុះបញ្ជិកាប្រតិវេទន៍គយនៅពេលដែលទំនិញទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យយកចូលភណ្ឌាគារនោះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់គ្រប់ករណីនានាពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ឌាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់បាន ។

មាត្រា ៥០.–

ប្រតិបត្តិការកែច្នៃ ឬ ចំរាញ់តេលសិលាឆៅ ឬ ប៊ីទីមខនិជ ដើម្បីទទួលបានផលិតផលតេលសិលា ត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមរបបភណ្ឌាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គយ ។

ការព្យួរពន្ធ និងអាករ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ការនាំចូលតេលសិលាឆៅ ឬ ប៊ីទីមខនិជ សម្រាប់កែច្នៃដើម្បីនាំចេញ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌសម្រាប់ការអនុវត្តបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

31/45

ជំពូកទី ៨

ឯកសារ បញ្ជីគណនេយ្យ កំណត់ត្រា និង
ព័ត៌មានផ្សេងទៀត ស្ដីពីការនាំចេញនិងនាំចូល

មាត្រា ៥១.-

បុគ្គលដែលចូលរួម ឬ ពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ និងនាំចូល ត្រូវតែរក្សាឯកសារ បញ្ជីគណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត រាប់បញ្ចូលទាំងព័ត៌មានជាសណ្ឋានអេឡិចត្រូនិកដែលត្រឹមត្រូវ និងគ្រប់គ្រាន់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ ឬ នាំចូលនោះ ។

ត្រូវរាប់បញ្ចូលក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ នូវអ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញ ជើងសាគយ ប្រតិបត្តិករកន្លែងសន្និធិគយបណ្ដោះអាសន្ន និង ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ប្រតិបត្តិករដឹកជញ្ជូន និងបណ្ដាភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ឯកសារ បញ្ជីគណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្ដាព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវរក្សាទុករយៈពេលដប់ (១០) ឆ្នាំ នៅទីកន្លែងធុរកិច្ចក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៥២.-

តាមសំណើរបស់រដ្ឋបាលគយ បុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចផ្ដល់បង្ហាញនូវឯកសារ បញ្ជី គណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្ដាព័ត៌មានផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ និងនាំចូល សម្រាប់ការពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់របស់គយ ។

ប្រសិនបើបុគ្គលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះអវត្តមាន អ្នកតំណាងរបស់បុគ្គលនោះ មានកាតព្វកិច្ចក្នុងការផ្ដល់ឯកសារ បញ្ជីគណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្ដាព័ត៌មានផ្សេងទៀត ។

ក្នុងករណីដែលមន្ត្រីគយតម្រូវ បុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះត្រូវ :

ក-ផ្ដល់ឯកសារតាមតម្រូវការរបស់មន្ត្រីគយ ។

32/45

ខ- ឆ្លើយរាល់សំណួរដែលត្រូវបានសួរដោយមន្ត្រីគយ ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការទាំងឡាយដែលកើតឡើងក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

គ- បើកឱ្យដំណើរការនូវរាល់ឧបករណ៍ដើម្បីផ្តល់បង្ហាញនូវព័ត៌មានចាំបាច់នានាដល់មន្ត្រីគយតាមសំណើ ប្រសិនបើព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះត្រូវបានរក្សាទុកដោយមធ្យោបាយអេឡិចត្រូនិក ឬ ឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៥៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់តម្រូវការដោយឡែកនានាពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារ បញ្ជីគណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្តាព័ត៌មានផ្សេងទៀតក្រោមបញ្ញត្តិមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៩

ទំនិញគ្មានការទាមទារ

មាត្រា ៥៤.-

ទំនិញគ្មានការទាមទារគឺជា :

ក- ទំនិញរក្សាទុកក្នុងទីកន្លែងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ឬ នៅក្នុងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ដែលហួសរយៈពេលកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ខ- ទំនិញផ្ញើតាមប្រៃសណីយ៍ដែលគម្យជនបដិសេធមិនទទួលយក ឬ គម្យជនពុំត្រូវបានរកឃើញនិងមិនអាចបញ្ជូនទំនិញត្រឡប់ទៅអ្នកផ្ញើវិញបាន ។

គ- ទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនពុំជាប់អាយ័ត ដែលស្ថិតនៅក្នុងកន្លែងបញ្ចេញទំនិញពីគយ ហើយម្ចាស់បានបោះបង់ចោលជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ ។

ប្រសិនបើម្ចាស់ទំនិញត្រូវបានស្គាល់ រដ្ឋបាលគយត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ម្ចាស់ទំនិញគ្មានការទាមទារថា ទំនិញទាំងនោះនឹងត្រូវដាក់លក់ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ កាលណាពុំមានការទាមទារក្នុងរយៈពេលហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃចេញសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ។

ក្នុងករណីពុំអាចរកម្ចាស់ឃើញ ប្រវេសន៍សាធារណៈត្រូវធ្វើតាមពេល និងរបៀប

33/45

ដែលនឹងកំណត់ដោយនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ដើម្បីជាការជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់ទំនិញ ។ ក្នុងរយៈពេលហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញប្រវេសន៍នេះ ម្ចាស់ទំនិញត្រូវធ្វើការទាមទារទំនិញរបស់ខ្លួន ។ ប្រសិនបើហួសរយៈពេលនេះ ទំនិញនឹងត្រូវដាក់លក់ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈស្របតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ និងកថាខណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រានេះ ទំនិញគ្មានការទាមទារអាចអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីគយបាន ក្រោយពីបានបង់ពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗ និងទោសទណ្ឌនានា រួមទាំងល័ក្ខខ័ណ្ឌកម្រិតកំណត់ទាំងឡាយត្រូវបានបំពេញរួច ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ករណីដែលទំនិញគ្មានការទាមទារអាចត្រូវបំផ្លាញចោល លក់ដោយដេញថ្លៃជាបន្ទាន់ ត្រូវបោះបង់ចោល ឬត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រយោជន៍សាធារណៈផ្អែកតាមលក្ខណៈ ឬ តម្លៃទាបនៃទំនិញដោយធ្វើសេចក្ដីជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរជូនម្ចាស់ទំនិញ ឬ ចេញប្រវេសន៍សាធារណៈប្រសិនបើរកម្ចាស់ពុំឃើញ ។

មាត្រា ៥៥.-

ការលក់ទំនិញគ្មានការទាមទារ ត្រូវដាក់លក់ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។

នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អាចកំណត់ថ្លៃអប្បបរមាបានសម្រាប់ទំនិញដែលត្រូវដាក់លក់ដោយដេញថ្លៃ ។ ប្រសិនបើទំនិញមិនអាចត្រូវលក់ដាច់តាមថ្លៃនេះទេ នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អាចកំណត់ថ្លៃអប្បបរមាថ្មីមួយ ឬ សុំការសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបោះបង់ចោល ឬ ទុកប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

ផលបានមកពីការលក់ត្រូវទូទាត់សងប្រាក់ពន្ធ និងអាករ ដែលមិនទាន់បានបង់ កម្រៃ និងបន្ទុកផ្សេងៗ និងចំណាយរៀបចំការដាក់លក់ ដោយដេញថ្លៃ ។ ម្ចាស់ទំនិញអាចទាមទារយកនូវទឹកប្រាក់នៅសល់ក្រោយពីការទូទាត់នេះបាន ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយ (៦) ខែ តាមសេចក្ដីជូនដំណឹងរបស់រដ្ឋបាលគយ ដែលត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរង្វង់រយៈពេលប្រាំពីរ (៧) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការលក់ដោយដេញថ្លៃ ។ ហួសរយៈពេលកំណត់នេះ ប្រសិនជាមិនមាន

34/45

ការទាមទារយកទឹកប្រាក់នេះទេ នឹងក្លាយជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។

ជំពូកទី ១០
សិទ្ធិអំណាច និង ភារកិច្ច

មាត្រា ៥៦.-

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិអំណាចដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះនៅក្នុងវង់អំណាចគយ ។ ក្នុងករណីដែលទំនិញត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ សិទ្ធិអំណាចរបស់មន្ត្រីគយត្រូវគ្របដណ្ដប់នៅទូទាំងដែនគយ ។

ចំពោះទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិអំណាចដូចតទៅ :

ក-ពិនិត្យទំនិញ ហើយបើក ឬ បញ្ជាឱ្យបើកកញ្ចប់ណាមួយ ឬ កុងតឺន័រទំនិញនិងអាចដកយកទំនិញបាន តាមចំនួនសមស្របសម្រាប់ការពិនិត្យ ។

ខ- ឃាត់ បញ្ឈប់ ឡើង ចូល និងត្រួតពិនិត្យឆែកឆេរ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញណាមួយ និងបញ្ជាឱ្យនាំមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញនោះទៅការិយាល័យគយ ឬ ទីកន្លែងសមរម្យផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យឆែកឆេរ ។

គ-ឆែកឆេរលំនៅស្ថានឯកជន ឬ ទីកន្លែងធុរកិច្ច ដើម្បីប្រមូលភ័ស្តុតាង ឬឃាត់ទុកទំនិញជាបណ្ដោះអាសន្ន តាមបទប្បញ្ញត្តិ និងច្បាប់នានានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងករណីមានការសង្ស័យដែលមានមូលដ្ឋានគួរឱ្យទុកចិត្តបានថាមានការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ឃ- ត្រួតពិនិត្យអត្តសញ្ញាណជនណាមួយដែលចូល ចេញដែនគយ ឃាត់ បញ្ឈប់ សួរ និងឆែកឆេរជននោះ ប្រសិនបើមន្ត្រីគយសង្ស័យថា ជននោះមានលាក់ទំនិញ ឬ របស់អ្វីផ្សេងទៀតនៅជុំវិញខ្លួននិងនៅក្នុងខ្លួនរបស់គេ ដែលអាចជាភ័ស្តុតាងនៃការរំលោភច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ចំណាយលើការត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ ក និងវាក្យខណ្ឌ ខ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលកាន់កាប់ទំនិញ ឬ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននោះ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
35/45

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នីតិវិធីសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ច និងការត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៥៧.-

តាមពេលវេលាដែលច្បាប់អនុញ្ញាត មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិចូលក្នុងទីតាំង ឬ ទីកន្លែងដែលរក្សាទុកឯកសារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ហើយមានសិទ្ធិធ្វើសវនកម្ម ឬពិនិត្យឆែកឆេរឯកសារទាំងនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចចម្លងការដោយឡែក ឬភាពត្រឹមត្រូវ និងអាចទទួលយកបាននៃប្រព័ន្ធកត់ត្រាដោយដៃ ឬ ប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ដែលនៅក្នុងប្រព័ន្ធនោះ ឯកសារទាំងនេះត្រូវបានបង្កើត និងរក្សាទុក ។

មន្ត្រីគយអាចធ្វើអធិការកិច្ចបានលើឯកសារ កំណត់ត្រា និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិ កិច្ចដំណើរការ ឬ កិច្ចការផ្សេងទៀត ដែលមន្ត្រីគយយល់ថាចាំបាច់ និងពាក់ព័ន្ធនឹងគោលដៅនៃការប្រមូលពន្ធ និង អាករក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ សម្រាប់អនុវត្តតាមគោលបំណងបំពេញនូវភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីគយ ឬ ក្នុងគោលបំណងនៃការប្រមូលព័ត៌មានដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ ។

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិចេញ និងចូលទៅគ្រប់ទីតាំង កន្លែង អគារ និង ទីកន្លែងនានា ព្រមទាំងមានសិទ្ធិឆែកឆេរ ឯកសារ កំណត់ត្រា និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ទោះបីជាស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យរបស់អ្នកទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ អ្នកនាំចេញ ឬ អ្នកនាំចូល ឬ បុគ្គលណាផ្សេងទៀត ។

មន្ត្រីគយអាចដកស្រង់ព័ត៌មាន ឬ ថតចម្លងនូវកំណត់ត្រា ឬ ឯកសារនានាដកហូតយកដោយមានកំណត់ហេតុនិងរក្សាទុកឯកសារដែលបានបង្ហាញពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រកាសណាមួយ ឬ តាមតម្រូវការនៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មានជាប់បន្ទុកចំណាយអ្វីឡើយ ។

តាមសំណើរបស់ជនដែលកាន់កាប់ឯកសារ មន្ត្រីគយត្រូវផ្តល់ដល់ជននោះនូវឯកសារថតចម្លងត្រឹមត្រូវដោយមានការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋបាលគយ ។

មាត្រា ៥៨.-

មន្ត្រីគយដែលបានសច្ចាប្រណិធាន អាចបំពេញមុខងារជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌បាន លុះត្រាតែសាមីខ្លួនបានទទួលនីតិសម្បទាពីអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS
36/45

មន្ត្រីគយដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវធ្វើ និងចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុបទល្មើសគយតាមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

នៅពេលបំពេញបេសកកម្មស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសគយ មន្ត្រីគយត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និងត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសម្គាល់ ពាក់ឋានន្តរសក្តិ លើកលែងតែមានការណែនាំដោយឡែកពីនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ។

សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងឋានន្តរសក្តិរបស់មន្ត្រីគយត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៩.-

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិកាន់ និងប្រើប្រាស់អាវុធក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ចតាមកាលៈទេសៈដូចតទៅ :

-សម្រាប់ការពារខ្លួនស្របច្បាប់

-បើពុំអាចឃាត់ បញ្ឈប់ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ដែលសង្ស័យថា ពាក់ព័ន្ធនឹងការរត់ពន្ធ ឬសកម្មភាពល្មើសផ្សេងទៀត ដែលអ្នកបើកបរពុំព្រមឈប់តាមការបញ្ជាឱ្យឈប់

- សម្រាប់ហេតុផលផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិ និង ច្បាប់នានានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

អាវុធដែលមន្ត្រីគយ និងរដ្ឋាករ ប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការបំពេញភារកិច្ចត្រូវបានបំពាក់ និងគ្រប់គ្រងដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៦០.-

មន្ត្រីគយដែលបានសច្ចាប្រណិធានមានលក្ខណៈសម្បត្តិជានគរបាលយុត្តិធម៌អាចសម្រេចឃាត់ខ្លួនបានក្នុងរយៈពេលសែសិបប្រាំបី (៤៨) ម៉ោងយ៉ាងយូរ ដោយអនុវត្តស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៦១.-

ជនគ្រប់រូបមិនត្រូវបង្កឧបសគ្គ ឬ ធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់មន្ត្រីគយក្នុងការប្រើអំណាចស្របច្បាប់របស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

មាត្រា ៦២.-

អ្នកបើកបរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ក្នុងការធ្វើចលនាមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ខ្លួន ត្រូវគោរពតាមបញ្ជារបស់មន្ត្រីគយ ។

មន្ត្រីគយអាចប្រើប្រាស់បរិក្ខារសមស្រប ដើម្បីឃាត់បញ្ឈប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន កាលបើអ្នកបើកបរមិនឈប់តាមការបញ្ជាឱ្យឈប់ ។

នៅពេលមានការស្នើសុំអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នគរបាល និង យោធា ត្រូវជួយជាបន្ទាន់ដល់មន្ត្រីគយក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៣.-

មន្ត្រីគយមិនត្រូវចូលរួមក្នុងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម តាមរបៀបពាក់ព័ន្ធ ឬ ទំនាស់ជាមួយនឹងភារកិច្ចផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

ព័ត៌មានដែលទទួលបានដោយមន្ត្រីគយនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង ឬ ការអនុវត្តច្បាប់នេះអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់តែគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតដោយឡែក ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦៤.-

មន្ត្រីគយដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើច្បាប់នេះនិងបញ្ញត្តិផ្សេងទៀត នឹងត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៦៥.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់លក្ខខណ្ឌនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីគយដែលមានស្នាដៃ និងដល់បណ្តាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ រាប់បញ្ចូលទាំងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងនគរបាលជាតិ អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ព្រមទាំងជនទាំងឡាយណាដែលបានចូលរួមសហការ និងគាំទ្រដល់រដ្ឋបាលគយក្នុងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ។

38/45

មាត្រា ៦៦.-

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ននូវទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលចូលរួមក្នុងការរំលោភបំពានលើបទប្បញ្ញត្តិនានានៃច្បាប់នេះ ។ ទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទាំងនោះ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសដោយតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

នៅក្រៅវង់អំណាចគយ ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងការិយាល័យគយ កន្លែងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ និងកន្លែងផ្សេងទៀត ដែលស្ថិតនៅក្រោមអនុរក្សរបស់រដ្ឋបាលគយ ។

ទំនិញដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ននៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងដែនគយ ។

ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវបានអនុវត្តផងដែរនៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងដែនគយ ក្នុងករណីមានការដេញប្រផាប់ចាប់ប្រភីង ឬ ការរកឃើញដោយចៃដន្យនូវទំនិញដែលមិនស៊ីគ្នានឹងការប្រកាស ឬឯកសារដែលមានជាប់នឹងអ្នកកាន់កាប់ ។

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិថតចម្លង ឬ ដកហូតឯកសារ ឬវត្ថុផ្សេងៗទៀត ដែលជាភ័ស្តុតាងនៃការរំលោភបំពានច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ននូវទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឯកសារ និងវត្ថុផ្សេងៗទៀត ព្រមទាំងការថតចម្លងឯកសារទាំងនោះ ។

មាត្រា ៦៧.-

ឱ្យតែកាលៈទេសៈបើកឱ្យធ្វើបាន ទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬវត្ថុដែលបានឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នផ្សេងៗត្រូវបញ្ជូនមកការិយាល័យគយដែលនៅជិតបំផុតនឹងកន្លែងដែលបានឃាត់ទុកនោះ ។ ប្រសិនបើមានការិយាល័យគយច្រើនស្ថិតក្នុងតំបន់តែមួយ វត្ថុឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានដឹកជញ្ជូនទៅការិយាល័យណាមួយក៏បាន ។ កាលបើមិនអាចនាំយកភ្លាមទៅកាន់ការិយាល័យគយ ឬ បើពុំមានការិយាល័យគយនៅក្នុងតំបន់នោះទេ វត្ថុឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានប្រគល់ឱ្យជនជាប់ចោទ ឬ តតិយជននៅកន្លែងឃាត់ទុក ឬ កន្លែងផ្សេងទៀតជាអ្នកថែរក្សាទុក ។

39/45

ប្រសិនទំនិញឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្ន មិនជាប់អាយ័ត ទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឯកសារ និងវត្ថុចាប់ឃាត់ផ្សេងទៀតមិនតម្រូវសម្រាប់ជាភ័ស្តុតាង វត្ថុឃាត់ទុកទាំងនេះអាចត្រូវបានប្រគល់ទៅម្ចាស់ក្រោយ ពេលបានតម្កល់នូវនិមុត្តិធានាដូចមានចែងក្រោមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ ។

ទំនិញឃាត់ទុកបណ្ដោះអាសន្នដែលមិនជាប់អាយ័ត ឬ កម្រិតកំណត់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ វត្ថុផ្សេងទៀតដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់លាក់បំបាំង ឬ ដឹកជញ្ជូនទំនិញទាំងនោះត្រូវប្រគល់ជូនម្ចាស់វិញ បន្ទាប់ពីបានបង់ពន្ធ អាករ បន្ទុកផ្សេងៗ និងប្រាក់ពិន័យគ្រប់ចំនួន ។

មាត្រា ៦៨.-

មន្ត្រីគយដែលធ្វើការឃាត់ទំនិញ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុឃាត់ទុកដោយមិនបង្អែបង្អង់ ។

បើជនល្មើសវត្តមាន ត្រូវចុះក្នុងកំណត់ហេតុថា បានអានសេចក្ដីឱ្យសាមីខ្លួនស្ដាប់ បានហៅសាមីខ្លួនឱ្យអាន និងចុះហត្ថលេខា ព្រមទាំងបានផ្ដល់ជាបន្ទាន់នូវកំណត់ហេតុមួយច្បាប់ដល់ជននោះ ។

បើជនល្មើសអវត្តមាន សេចក្ដីចម្លងកំណត់ហេតុត្រូវបិទផ្សាយក្នុងរង្វង់ម្ភៃបួន (២៤) ម៉ោង បន្ទាប់ពីកំណត់ហេតុត្រូវបានធ្វើរួចនៅការិយាល័យគយជិតបំផុត ឬ នៅការិយាល័យអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានជិតបំផុត ប្រសិនបើទីនោះ គ្មានការិយាល័យគយ ។

សេចក្ដីលម្អិតនានាពាក់ព័ន្ធនឹងទម្រង់ខ្លឹមសារ នីតិវិធី សម្រាប់ការរៀបចំ និងការដាក់ជូនទៅតុលាការនៃកំណត់ហេតុដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៩.-

ក្នុងករណីការឃាត់ទុកត្រូវបានធ្វើឡើងលើនាវា និងកប៉ាល់មានជាន់ថ្នាក់ កាលបើការរើទំនិញចេញពុំអាចធ្វើបានភ្លាម អ្នកឃាត់ទុកត្រូវបិទត្រាគយលើសន្ទះ ឃ្លប់ និងគម្រប នៃនាវានោះ ។

មាត្រា ៧០.-

ក្នុងករណីដែលការឃាត់ទុកត្រូវបានធ្វើនៅក្នុងលំនៅស្ថាន ទំនិញមិនជាប់អាយ័ត

40/45

មិនត្រូវនាំយកទៅទីណាឡើយ បើជនជាប់ចោទបានតម្កល់និមុត្តិធានា ស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ ។ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមិនបានតម្កល់និមុត្តិធានា ឬ បើជាទំនិញជាប់អាយ័ត ទំនិញនោះត្រូវដឹកជញ្ជូនទៅកាន់ការិយាល័យគយជិតបំផុត ឬ ប្រគល់ឱ្យតតិយ-ជនថែរក្សានៅកន្លែងឃាត់ទុក ឬ នៅកន្លែងផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧១.-

បុគ្គលដែលត្រូវរងនូវទោសទណ្ឌ ឬ ការឃាត់ទុកនូវទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬវត្ថុផ្សេងទៀត អាចតវ៉ាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករក្នុងអំឡុងពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ ក្រោយបានទទួលសេចក្ដីជូនដំណឹងពីទោសទណ្ឌ ឬ ការឃាត់ទុក ដោយបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការតវ៉ា និងតម្កល់និមុត្តិធានាស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ ។

នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ត្រូវចេញសេចក្ដីសម្រេចលើការតវ៉ាក្នុងអំឡុងពេលហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលពាក្យតវ៉ា បើមិនដូច្នោះទេ ការតវ៉ានោះត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទទួលការយល់ព្រម ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការតវ៉ានេះ ។

ជំពូកទី ១១

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧២.-

បុគ្គលណាដែលនាំចេញ ឬ នាំចូល ឬ ប៉ុនប៉ងនាំចេញ ឬ ប៉ុនប៉ងនាំចូលទំនិញ ដោយរំលោភបំពានលើច្បាប់ ឬ បញ្ញត្តិនានា ត្រូវចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

បុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសគយ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យរដ្ឋបាលដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលគយ និងទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការដែលកំណត់ ដោយតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ ។

LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

41/45

មាត្រា ៧៣.-

ជនណាដែលរំលោភបំពានកម្រិតទាបលើបញ្ញត្តិ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការចុះមិនត្រឹមត្រូវ ការភ្លេច ឬ ការខកខានចុះនូវស្វូចនាណាមួយ ដែលត្រូវរៀបរាប់ក្នុងប្រតិវេទន៍គយ និងការខកខានបំពេញការតម្រូវ និងកាតព្វកិច្ចនានាដែលមិនប៉ះពាល់ដល់ពន្ធ អាករ អាយ័តភាព ឬការកម្រិតកំណត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយរយពាន់(១០០.០០០) រៀល ទៅប្រាំរយពាន់ (៥០០.០០០) រៀល ប្រសិនបើអនិយ័ត-ភាពនេះមិនត្រូវបានរងការពិន័យធ្ងន់ធ្ងរជាងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧៤.-

ជនណាដែលរំលោភបំពានលើបញ្ញត្តិ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការរំលោភដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់នេះ ដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ពន្ធ ឬ អាករ និងក្នុងករណីដែលទំនិញពុំជាប់អាយ័ត ឬ កម្រិតកំណត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសរដ្ឋបាលដោយពិន័យជាប្រាក់ស្មើនឹងមួយ (១) ដង ទៅ បី(៣) ដង នៃប្រាក់ពន្ធ និងអាករដែលបានគេចវេះ និង ត្រូវរងនូវទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ដោយត្រូវរឹបអូសទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងវត្ថុផ្សេងទៀតដែលប្រើសម្រាប់លាក់បំបាំងទំនិញល្មើស ឬ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ខែ ទៅមួយ (១) ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ ។

ត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រភេទបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ :

ក-ការខកខានរាយការណ៍អំពីទំនិញជូនរដ្ឋបាលគយ ស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ១០ និងមាត្រា ១៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ-ការរើទំនិញចេញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន មុនពេលរាយការណ៍ជូនរដ្ឋបាលគយដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិមាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ។

គ-ការបើក ការហែក គាស់ ការធ្វើឱ្យរបើក ឬ រហែកកញ្ចប់ទំនិញនាំចូល ដែលមិនទាន់ទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយឱ្យយកចេញ ការធ្វើឱ្យបែកបាក់ ខូចខាតត្រា សោ ដែលបានចាក់ ឬ បិទភ្ជាប់លើទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន កន្លែងសន្និធិគយ បណ្តោះអាសន្ន ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ឬ កន្លែងផ្សេងទៀតដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ ។

42/45

ឃ-ការយកទំនិញចេញពីកន្លែងបំពេញបែបបទបញ្ចេញទំនិញពីគយ កន្លែងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ឬ ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយ ។

ង-ការខកខានដាក់ប្រតិវេទន៍គយស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ។

ច-ការខកខានបំពេញតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ឆ- ការលក់ ការផ្ទេរ ការបង្វែរ ឬ ការបោះបង់ចោលទំនិញនាំចូល ដែលបានទទួលការលើកលែងពន្ធ និងអាករផ្សេងៗ ដូចចែងក្នុងមាត្រា ២៦ និងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយ ។

ជ-ការខកខានអនុវត្តតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលគយ ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញដែលស្ថិតក្រោមរបបព្យួរពន្ធ និងអាករ ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ឈ-ការប្រព្រឹត្ត ការយល់ព្រម ឬ ចូលរួមក្នុងការប្រកាសដោយផ្ទាល់មាត់ ឬជាលាយលក្ខ័ណអក្សរដែលនាំឱ្យមានភាពមិនត្រឹមត្រូវ ក្លែងបន្លំ ឬ បោកបញ្ឆោតដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ។

ញ-ការរត់ពន្ធ ឬ ការប៉ុនប៉ងរត់ពន្ធទំនិញ ។

ដ- ការកាន់កាប់ លក់ ទិញ ផ្ទេរ ឬ ទទួលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយនូវទំនិញដែលបាននាំចូលដោយរំលោភនឹងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចខាងក្រោម ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលាន (១.០០០.០០០)រៀល ដល់ប្រាំលាន(៥.០០០.០០០)រៀល និងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ខែ ដល់ប្រាំមួយ (៦) ខែ ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ :

ក-ការខកខានបំពេញតាមបញ្ញត្តិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ មាត្រា ៥២ និងមាត្រា ៥៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ-ជនណាដែលបង្កឧបសគ្គ ឬ ធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់មន្ត្រីគយ តាមបញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦១ នៃច្បាប់នេះ ។

គ-អ្នកបើកបរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលមិនគោរពតាមបញ្ជារបស់មន្ត្រីគយស្របតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ក្នុងមាត្រា ៦២ នៃច្បាប់នេះ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL *
43/45

មាត្រា ៧៥.–

ជនណាដែលរំលោភបំពានលើបញ្ញត្តិ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់ ឬ ជាប់អាយ័តដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ លើកលែងតែវាក្យខណ្ឌ ជ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ក្នុងមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសរដ្ឋបាល ដោយពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ បី (៣) ដង នៃតម្លៃទំនិញនិងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងត្រូវរងទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ដោយរឹបអូសទំនិញ មធ្យោ-បាយដឹកជញ្ជូន និងវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់លាក់បំបាំងទំនិញល្មើស ឬ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ដល់ ប្រាំ (៥) ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ ។

មាត្រា ៧៦.–

ក្នុងករណីមិនរាងចាល បទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេឡើង ទាំងទោសពិន័យរដ្ឋបាល ទាំងទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ។

មាត្រា ៧៧.–

រដ្ឋបាលគយមានសិទ្ធិសម្រុះសម្រួល ចំពោះបទល្មើសគយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។ សិទ្ធិសម្រុះសម្រួលនេះ ប្រើប្រាស់ចំពោះតែការពិន័យជាប្រាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងករណីមិនអាចសម្រុះសម្រួលបានរដ្ឋបាលគយ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងនេះទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

ការសម្រុះសម្រួលអាចធ្វើទៅបាន នៅមុនពេលមានសាលក្រមរបស់តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌសម្រាប់អនុវត្តសិទ្ធិក្នុងការសម្រុះសម្រួលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

44/45

ជំពូកទី ១២
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៨.-

ការអនុវត្តបញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ និងមាត្រា ២២ នៃច្បាប់នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់តម្លៃពិតពន្ធគយអាចត្រូវបានពន្យារតាមកាលៈទេសៈជាក់ស្តែង ។

ជំពូកទី ១៣
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៩.-

បទប្បញ្ញត្តិនានាក្រោយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៨០.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី *២០* ខែ*កក្កដា* ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

៣រល.០៧០៧.៣១០

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

លេខៈ ៣០៤ចត.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៧

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

យុន ជិនគេន